

Репортерка Гласа на специјализованом курсу самоодбране за припаднице лепшег пола

Штиклем на силецију

Оружје је све што се нађе при руци - шнала, минђуше, каиш, наруквица, сат... Најмлађа дама на тренинзима имала је седам година, а најстарија осамдесет и три

У спортој сали на Брачуку Милица Халиловић и Игор Сучић демонстрирају су заклате борбачког вештине - специјализоване за даме. Игор је представљао наставника и с леђа је повукао Милицу, потенцијалну вртуну, за косу. И он први поглед је био знаменити „дизајнерски“ руси, да би у тренутку открива да јој је реп уворити металном шишом за косу.

- Види шта имам. Најобичнија шнала, до овог момента нисам ни била свесна да ми је на глави, и једна функција била јој је да држи косу. Међутим, када те неко пресретне и кад немаш оружја да изводиш катге, потврдишо катпие, вадиш спреј на рача и примењујеш заклате које си научила на тренинзима наркет, вуза, акиода, циљушце, теквондо... Све што имаш при руци, шнала, минђуше које се лако скидају, каиш, наруквица, сат, клучица, отпри шнала, може да послужи као испроизведено оружје - објашњава Милица, док латентно кружније Игор обра на струњку.

Основни стап је руке у висини лица, не у гарду стегнутих пешница, већ нормално, благо размаштеног прстима.

- Нисмо паравојне и нисмо у напад. Ово је отпреа! - показује Милица, објашњавајући да је поета бити психолог, дама, дипломата и коутиш се без сукоба - лако можеш да спустиш руке када проценити да човек није злонамеран и да се редуцира.

- Али када не можеш да прођеш без фе-

зиковог сукоба - надовезује се Игор - подговеш заклате, штитиш се. Најичом делом - кореном дама задиш уариш, прстима грешби очу, коленим уариш гешанегије, шексусу, нос - врломе штиклем убадиш нападачене полове прсте.

Да не буде забуне, Игорова улога није само да глуми нападача или спастету на „Интензивном курсу самоодбране за даме“. Он се одavno бави борбачким вештинама, често ујакнује води клуб Ђит кун доа, који представља синтезу свих борбачких спортова, а последње две године, заједно са Милицом тренира девојке и жене (мал и девојчице и бабе) за случај да их неко, некада и негде не пријати и омакне.

- Девојке су се од самог почетка рада клуба заинтересовале за самоодбрану. Међутим, све док се, пре седам година, није појавила Милица, ја, као ментор, нисам могао да створим извадан програм који ће женома значно у својој припадности, јер практично нисам могао да знам шта она у одређеној ситуацији могу да изведу, а шта не - гово-

ри Игор, додајући да је Ђит кун доа, од историјског вештине, можда најпримењенији за приватне личне заштиту, јер најчешће личи на реалну борбу, узрок сукоб у коме је све дозвољено.

Милицу, будућег лекара, бави то је зајакло у овом спорту.

- Волем да лето могодам, да кад ојем у неки клуб могу да се средим, обучем и оседам као женско.

С друге стране, као и сваки дуина, важио ми је да сам безбедна и да могу да заштитим себе. После много година тренинга омакне сам

да то што ћу умети да изведем овај или онај понав утврђен пре то зна могао вокода на Далеким истоку, у којем неће ми много значити ако ме лепо изведем нападачене спортове силе - објашњава Милица.

И тако су пре две године Милица и Игор осмислили програм „Интензивног курса за даме“.

- Обука је прво трајала само, као семинар, два месеца анкетиза, за четри до шест полица, које су хтеле да савладају технику међа „ради“ ако се изада ноу у ситуацији где јој је живот доводи у питање. Међутим, како је интересовање расло, отворили смо

школу која траје најмање осам месеци - причају тренери.

Први тренинг резервисан је за теоретски део, кад Игор објашњава шта тачно самоодбрана значи.

- Када осмислимо програм, тренирањак се законично одржава. Доказ девојке са различитим причама, интересовањима и виталнома, којима предочавамо да постоје три врсте наставника. Прва су класични криминалци, пресретачи, отимачи, сицилије... У другу врсту сукоба спадају „ето сукоби“, карактеристичнији за мушкарце, али веровно се дешавају и женама. Најчешће случај је, наравно, породено насиље и у таквим ситуацијама најбоље је самостални артиду да изгинути окружење, што је у неку руку специфично за комплетан курс који доводимо јер миш није шта да објавимо убицу или агресивца него носеца ко ће умети да се у првом моменту заштити, а одмах док се побегне - каже Игор, док са струњку показује технику ослобађања од

оковогласа.

- Припаднице да сваког заклат који демонстрирају закључа се бегом на протрагну, што би пренесено на умешан изво значило у правцу где нема аутомобила који би те утрну могао да не пресет, нападнемо припадатеља... Имаш свест о нејачини намерама, о даљин тренутку, простору у коме се налазиш и властитим могућностима је прво на шта упућујемо познанице - објашњава Милица.

Најмлађа дама на овом курсу имала је осам година, а најстарија осамдесет и три. Нијева обука се прилагођава реалном животу и стабилним ситуацијама, али и узраст, здравственом стању и могућностима полицијата, којих у школи организационог да пута неједно инака нејде мање од петнаест. Често без најаве организација кад када се жене не пробајује у спреми, већ су однеке као за повоа, шетњу или полазак - и треба да позваку шта могу да побегну када су угрожене.

Текст и фотографије: Ивана Протићанин

Не причај са њим - набада га...

Милица и Игор у акцији

